

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:
Pe un an 100 Lei
Pe jumătate de an 50 "
Pe un pătrar de an 25 "
Un număr 2 Lei.
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5029 B. ex. 1925.

Prea Onorați Domni Prptopresbiteri, Onorată Preoțime Parohială,

Apropiindu-se din nou ziua cea mare de 1 Decembrie, când neamul românesc din Ardeal, Banat și Țara Ungurească, în marea adunare de la Alba-Iulia din a. 1918, a proclamat unirea de veci cu patria mamă într'un singur stat național, se cuvine să sărbătorim cu pioasă aducere aminte această zi măreață a învierii noastre naționale din robia de veacuri.

Drept aceea dispunem, ca aniversarea zilei de 1 Decembrie 1918 să se sărbeze cu demnitate în toate comunele noastre bisericesti. Și anume:

1. În comunele rurale, pentru ca credincioșii să nu fie împiedecați de la lucrul lor zilnic, comemorarea zilei de 1 Decembrie 1918 să se sărbeze Duminecă, în 6 Decembrie a. c., având să se celebreze „doxologia” la sfârșitul sf. liturghii, după care preoții să țină câte o cuvântare potrivită momentului istoric.

2. În orașele și orașelele unde participarea credincioșilor este asigurată, „doxologia” să se celebreze Marți, în 1 Decembrie a. c.

3. În orice caz celebrarea doxogiei să se anunțe de cu vreme credincioșilor și să se invite și autoritățile locale.

Prea Onorați Domni Protopresbiteri vor griji, ca comemorarea acestei zile mărețe să se sărbătorească cu toată demnitatea, potrivit însemnătății sale istorice.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută 25 Noemvrie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Nr. 4590. B. ex. 1925.

Prea Onorați Domni Protopresbiteri, Onorată Preoțime parohială,

Ministerul de Războiu, Direcțiunea Marelui Stat Major, cu adresa sa cu Nr. 1672/925, ne face cunoscut, că între 1 Noemvrie 1925 și 31 Ianuarie 1926 are loc viza livretelor, a certificatelor de dispensă Md. D. 1 și recensământul meseriașilor, lucrătorilor specialiști și specialiștilor, — operațiune de mare importanță în legătură cu pregătirea de mobilizare a armatei.

În anii trecuți mulți oameni, din neștiință, au căzut în vina de infractori și, ca urmare, au fost concentrați din pedeapsă, făcându-li-se astfel mari prejudicii materiale.

Este în interesul armatei și în cel al însăși populațiunii, ca numărul infractorilor la viză să se reducă la minimum. Invităm, deci, pe Prea Onorații Domni Protopresbiteri și Onorata Preoțime parohială, ca să dea tot concursul în acest sens autorităților militare, sfătuiind pe credincioși să se prezinte cu livretul militar la centrul sau sub centrul de viză în ziua fixată pentru comuna lor, pentru a nu cădea în vina de a fi pedepsiți ca nesupuși la viză.

Dacă cineva nu s'a prezentat sau nu se poate prezenta la viză odată cu comuna sa, se poate prezenta mai de vreme sau mai târziu la Cercul de Recrutare unde se găsește în momentul vizei, cunoscând că acestea au ordine exprese a viza livretele tuturor acelorora, cari se prezintă în acest scop între 1 Noemvrie 1925 și 31 Ianuarie 1926, indiferent dacă oamenii sunt înscrși sau nu în controalele lor.

Caransebeș, la 25 Noemvrie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 5194. B. 1925.

Notă oficială.

Incunoștiințăm On. Preoțime parohială, că în privința carnetelor de identitate pentru călătoria cu 50% reducere pe C. F. R., a căror valabi-

litate expiră la 31 Decembrie a. c., să nu se mai adreseze Consistorului diecezan, nici să nu mai înainteze cereri pentru eliberarea de noi carnețe, până când nu se vor comunica dispozițiile On. Minister în această chestiune.

Caransebeș, la 25 Noembrie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

CHRISTOS IN MIJLOCUL NOSTRU

Vorbirea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae, rostită la congresul Asociației clerului „Andrei Șaguna”.

Christos în mijlocul nostru! Congresele anuale de până acum ale preoțimii din mitropolia noastră au fost grupate în jurul unor idei centrale, din împreunarea căror ați reușit să alcătuiți un larg și frumos program pentru misiunea ce îndepliniți în mijlocul poporului.

De data aceasta v'ați întrunit în congres, iubii mei, ca să prăznuiți amintirea celui mai grandios dintre sinoadele ecumenice, a celui ținut înainte de aceasta cu 16 veacuri la Niceea.

Ați venit să înoțiți acea mărturisire de credință în Dumnezeu Mântuitorul nostru Isus Christos, care este peatra pe care e zidită biserica, ca nici porțile iadului să nu o poată birui pe ea. Ați venit să ne încolzim inimile de iubire către Mântuitorul și să cerem ajutorul Lui cel puternic, fiindcă știm din cuvintele Sale și din experiența noastră, că fără de Dânsul nu putem face nimic, și numai cu harul și cu binecuvântarea Lui putem îndeplini misiunea sfântă, pe care a încredințat-o la 325 celor 318 părinți, iar astăzi nouă, ca să ducem la izbândă idealul adus de Dânsul în lume.

Noi suntem trimiși ai Stăpânului, ai Învățătorului, ai Mântuitorului nostru. Acesta este și trebuie să fie cel mai puternic gând, cel mai puternic simțământ, care să stăpânească sufletele noastre și să ne înalțe conștiința noastră. Domnul este razimul nostru, și credința în divinitatea Lui ne deslușește rostul sfânt al chemării noastre în slujba Lui.

În aceasta constă adevărata conștiință apostolească.

Pe mine nu mă interesează în primul rând ce a învățat Christos, nici ce a întemeiat în lume Christos, ci mă interesează răspunsul

la întrebarea din capul unghiului, cine a fost Christos? Și dacă răspunsul meu îl dau împreună cu apostolul: „Tu ești Christos Fiul lui Dumnezeu celui viu”, — atunci în acest răspuns am cuprins tot ceea ce poate să însemneze pentru mine Christos, dimpreună cu harul și adevărul Lui. Numai acest răspuns îmi dă tărie pentru sufletul meu și pentru îndeplinirea misiunii ce am în lume.

Marturia celor dela 325, că Christos este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, cel ce este de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'au făcut” a izvorit din conștiința dogmatică a întregii biserici, depozitara revelațiunii dumnezeiești. Desprinzându-se din persoana lui Christos, această credință în divinitatea Lui stă în centrul creștinismului și, ca un ecou străbătând veacurile, a făcut să vibreze inimile milioaneilor de creștini, cari au primit solia ei. Această credință care imprimă, ea în primul rând, pecetea creștinismului biblic, pozitiv, — iar nu raționalismul deplasat și îngâmfat, care tinde să desbrace persoana lui Christos de hlamida divinității — a creat acea grandioasă operă a culturii creștine din lume. Această credință stă la temelia caracterului adevăratului creștin și prin focul ce-l aprinde ea în sufletul slujitorilor altarului, le dă tăria de a birui piedecile și greutatea slujirii lor.

Văzându-Vă așa întruniți, am impresie, că Mântuitorul, care cerceta cu Duhul pe cei dela 325, astăzi își îndreaptă privirile Sale către noi și repetă blând cuvintele: „Oile mele, glasul Meu ascultă”.

El e Păstorul cel mare al nostru, al tuturor.

El este steaua călăuzitoare a sufletului nostru.

El este razimul în misiunea noastră. Grație ajutorului Lui covârșitor, ne putem ridica mai presus de cele trecătoare și găsim calea către Dumnezeu Tatăl și către iubirea Lui izbăvitoare.

Noi vedem cum se încrucișează atâtea curente în mijlocul vieții de azi și prind sufletele ademenite în vârtejul lor, precum vântul din această toamnă târzie risipește și alungă frunzele pe toate drumurile. Datoria noastră, astăzi mai apăsătoare decât oricând, este, ca să chemăm pe oameni la Christos, căci nici astăzi nu

este alt nume sub soare întru care să se mântuiască.

Congresul nostru, cu caracterul comemorativ ce-l are, este afirmarea voinții noastre hotărâte de a-i sluji lui Christos, Dumnezeu și Mântuitorul nostru, și făcând această slujbă, facem slujba cea mai mare poporului, neamului și țării noastre. Când vom reuși să infiltrăm în sufletul acestui neam duhul de viață dătător al evangheliei, atunci vom putea privi fericiți în tața viitorului.

Dumnezeu să vă binecuvânteze aceste gânduri și aceste îndrumări în decursul lucrărilor pe cari le veți îndeplini în acest congres. Dumnezeu să vă stea într'ajutor, ca să le puteți aduce la împlinire în viața noastră, a poporului și a țării noastre întregi. Christos în mijlocul nostru, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Arhipăstorul între oile sale cuvântătoare.

Sfințirea bisericilor din Butin și Berecuța.

(Continuare)

Berecuța.

În ziua de 26 Octomvrie a. c., sârbătoarea S. M. M. Dimitrie, la oarele 8 a. m. Arhiereul și suita s'a pleacă peste Opațița și Mănăstirea la Berecuța.

Atât la Opațița cât și în Mănăstirea străzile, pe unde trecea Arhiereul, erau împodobite cu verdeață și cu drapele, iar din ferestrele și pe porțile caselor atârnavu cilimuri și covoare de toată frumsețea.

La marginea comunei Mănăstirea așteaptă deja banderiuil Berecuțenilor și astfel Arhipăstorul, în mijlocul unui impozant convoiu, își face intrarea în această gin-gașă comună micuță.

La intrarea în comună, se ridică un arc de triumf de toată frumsețea, sub care primarul Iovan Crișan și notarul Francisc Petri bineventeză pe P. S. Sa în numele comunei politice.

Între ovațiile nesfârșite ale credincioșilor și între sunetele clopotelor, Arhiereul sosește la biserică, care este zidită în mijlocul comunei. Prooții îmbrăcați în odăjdii conduce pe P. S. Sa în biserică și îl îmbracă cu toate odăjdiile arhieriești.

Eșim apoi afară cu litia și încunjurăm de 3 ori biserică, săvârșind Arhiereul cele prescise. — După această intrăm în biserică, unde se face sfințirea pre-stolului, în care Arhiereul așează sf. moaște.

Săvârșindu-se și sfințirea interiorului bisericii, se începe sf. liturgie, la care conliturgisesc protopresbiterii: A. Ghidiu, Aug. Ghilezan, I. Gheția, presbiterii: R. G. Ancușa, I. Mărgineanțu (Birda), Teodor Popovicu

(Șemlacul-mare), Tr. Bogdan (Omor), Tib. Mărgineanțu, (Opațița), P. Bizerea (Deta) și Zah. George al locului, precum și diaconii: M. Ienea, Cor. Roșca și T. Cioban.

În decursul sf. liturgii Prea Sfințitul hirotoneste întru preot pe diaconul Teod. Cioban, numit ~~administ.~~ ~~paroh.~~ în frunțașă comună Săn-Mihaiu din Iugoslavia. — La sfârșitul sf. liturgii, Arhiereul, încunjurat de toți prooții și diaconii, iese afară din altar și ține o cuvântare de toată frumsețea, pe care credincioșii — așa zicând — o sorb din gura Arhiereului.

P. S. Sa le aduce aminte de vizitațiunea canonică din anul 1923, când la crucea de sub dudul dinaintea bisericii s'a săvârșit sfințirea apei. — Spune apoi, că astăzi simte o bucurie nespasă, căci Berecuțenii au ascultat glasul Arhipăstorului lor, că s'au pus pe muncă, iar astăzi își au biserica lor proprie, realizând astfel visul părinților lor, cari au pornit despărțirea ierarhică de Sârbi. — Le aduce apoi recunoștința Sa arhipăstorească și aduce mulțumiri înaltului Guvern și Prefecturei județului Timiș pentru ajutorul dat, precum și primpretorului V. Boleanțu și tuturor celor ce s'au ostenit întru zidirea acestui lăcaș dumnezeesc. În fine, îndeamnă poporul credincios, să țină și pe mai departe și cu tărie la credința părinților lor și la păstrarea datinilor stămoșești și le împărășește binecuvântarea Sa arhierască, pentru ca darul Domnului pururea să-i întărească întru toate cele ce sunt spre mărirea lui Dumnezeu și spre înaintarea și fericirea neamului nostru.

Dela biserică, Arhiereul a fost condus cu litia până la locuința primarului. Aici P. S. Sa a primit pe P. Cuv. Sa Arhimandritul Nicolie, starețul mănăstirii sârbești „S. Geor.e” și pe Arhimandritul — stareț al mănăstirii sârbești din Bezdin, cari au ținut să-și exprime omagiile lor și să-l salute pe P. S. Sa în numele bisericii ort. sârbești.

La orele 2 p. m. a avut loc banchetul în școala nouă — zidită, care deasemenea face fală comunei. S'au rostit mai multe toasturi. P. S. Sa a închinat pentru M. Sa Regele și pentru guvern.

După masă s'a întis o horă de adevărată bucurie sufletească, cum comuna Berecuța nu a mai văzut.

Cu cele mai bune impresii, la orele 5 $\frac{1}{2}$, Arhipăstorul și suita Sa a părăsit comuna între uralele nesfârșite ale credincioșilor, îndreptându-se din nou spre Deta, unde avea să petreacă noaptea.

În drum spre Deta, Arhiereul cercetează mănăstirea sârbească „St. George”. Aici P. S. Sa este primit cu multă afabilitate și bucurie din partea P. C. Sale Arhimandritului — stareț.

La orele 7 seara sosim la Deta.

Mâne-zi înainte de masă, P. S. Sa face mai multe vizite la șefii autorităților și la unii credincioși de-ai bisericii noastre din Deta.

La orele 3 p. m., ne îndreptăm cu toții spre gară. Cu multă părere de rău ne despărțim de dl. deputat P. Rămneanțu și primpretorele V. Boleanțu, acești doi zeloși sprijinitori ai tuturor chestiunilor noastre bisericesti, cari au ținut să însoțească pe P. S. Sa și până la gară. Aici

Arhiereul și suita Sa a luat trenul spre Gătaia — Buzias și la ore 11 noapte a sosit la reședința sa.

Atât dela Butin cât și dela Berecuța, am plecat cu cele mai frumoase impresii, căci citiam pe fețele credincioșilor nespusa lor bucurie și fericire, că li-a succedat să-și zidească mult doritul lăcaș de închinare, cu al cărui dor li-au murit moșii și părinții.

Nu mai puțină era și fericirea Arhipăstorului, carele a avut din nou prilejul să se convingă, că credința neclătită către sf. noastră biserică strămoșească a prins rădăcini adânci în agrul inimilor credincioșilor noștri din Berecuța și Butin și nici porțile iadului nu o vor birui.

Coresp.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.
(Continuare).

Luca singur ne-a păstrat acest tablou, care — prin minunatul său dar de a picta, pe care-l putem admira mai pretutindeni în evangelia lui — ne zugrăvește de minune, printr'o splendidă antiteză, tipul adevărului fariseu, conștient de incontestabila lui superioritate morală.

„Doi oameni s'au suit în biserică să se roage, unul fariseu și altul vameș“, începe evangelistul Luca (18, 10).

Fariseul mândru trece prin mulțime cu fruntea ridicată; pășește rar și așezat, cu un aer de gravitate majestică; întreaga lui atitudine mărească par'că ar pretinde răspuns la întrebarea: *Ce-mi mai lipsește, ca să fiu desăvârșit?* Drum larg îi deschide gloata desprețuită și necunoscătoare în ale legii, ca stăpânul zilei să treacă neîmpiedecat la locul lui de cinste, loc înălțat în vederea tuturor. Cu fața radioasă își ocupă locul de frunte cărturarul fariseu și începe a se ruga lui Dumnezeu, cântându-și ca un nerușinat un imn de laudă, în care vădit emoționat își recunoaște superioritatea față de toți oamenii și chiar față de acest vameș, spre care-și întinde mâna, nefiind el „ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, prea curvari“.

Ba, ce-i mai mult, el postește de două ori în săptămână, încoronându-și noblețea sufletească prin darea de zeciulă, din toate câte câștigă. Rugăciunea s'a terminat, fariseul își mai ridică odată ochii spre cer și mulțumește lui Dumnezeu, că l-a învrednicit a atinge culmea desăvârșirii.

Și are toată dreptatea — după îngusta lui concepție despre viața morală, — căci este un profund cunoscător al legii; un conștiincios împlinitor al ei; un om cu frumoasă poziție, chiar membru al sinedriului; respectat de o lume întreagă pentru evlavie lui dovedită la fiecare ocazie. El este perfect în lege, deci ales a fi între cei dintâi în împărăția lui Dumnezeu.

Dar iată și un păcătos: un om cu conștiința încărcată de păcate, desprețuit de toată lumea, un pierdut pentru societate și poate chiar și pentru Dumnezeu.

Exercitându-și ocupațiunea de vameș, a alunecat dela calca lui Dumnezeu; mereu s'a afundat în păcate; a îngrămădit el multe avuții, dar fericirea încă n'a gustat-o, ci dimpotrivă sufletul-i mereu se neliniștește, că pe lângă osânda lumii neiertătoare își va atrage și blăstămul lui Dumnezeu.

Aceasta-i stare sufletească a păcătosului, când cu ochii rătăcitori ca un vinovat — declarat ca atare de însuși glasul conștiinței lui necruțătoare — se furișează timid — ferindu-se de ochii lumii — în casa Domnului, aciindu-se lângă ușă, căci el nu este demn de a se amesteca în ceata oamenilor de cinste, fiind el cel din urmă păcătos, deci cel mai vrednic de dispreț. Inima i-se strânge de durere, vede acum bine zădărnicia întregii lui vieți. *Nu îndrăznește nici măcar ochii să-și ridice la cer, ci își bate pieptul său zicând: Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului.* (Luca, 18 13).

Evangelhia este scurtă la vorbă — și aici zace misterul farmecului ei neîncrecut —, dar așa trebuie să ne întregim noi acest tablou minunat prin puterea gândului nostru, ca să-l înțelegem cât mai bine.

Și vameșul, recunoscându-și greutatea alunecării, se simte nemângăiat, singur și neajutorat. Copilăria lui nevinovată îi trece pe dinaintea sufletului; atunci eră și el fericit, căci intra cu voie bună în casa lui Dumnezeu, fiindu-i cugețul împăcat. Și acum cât de adânc a căzut el! Internul i-se zgudue, o furtună de sentimente i-se dezlănțuiește în suflet, descărcându-se în ploaia lacrimilor curate și binefăcătoare, care-i brăzdează fața. Și sufletul i-se liniștește, inima i-se domolește, iar glasul tainic al ingerului păzitor, al conștiinței îi șoptește, că Domnul l-a iertat, că nici el nu este pierdut pentru împărăția lui Dum-

nezeu, deoarece Domnul nu judecă ca lumea, nu caută la față, nici ia dar.

Și precum o strașnică furtună de vară duce năvalnic toate murdăriile de pe fața pământului și-l binecuvântează cu darul belșugului, asemenea și această ploaie a lacrimilor sincere curățește inima păcătosului, fecundându-i sufletul cu sămânța divină a renașterii la viața neprihănită a belșugului sufetesc, care-l va învrednici de împărăția lui Dumnezeu. Căci glăsuiește evanghelia: „*zic vouă, s'a pogorit aceasta mai îndreptat la casa sa, decât acela, că tot cel ce se înalță pe sine, se va smeri; iar cel ce se smerește pe sine, se va înalța*“ (Luca, 18, 14), adică omul mândru alintându-se în credința, că a atins apogeul perfecției, stă locului, nu mai progresează în viața morală, cu timpul dă înapoi, se smerește, pe când păcătosul, care-și recunoaște păcătoșenia ființii lui, se smerește și primind grația divină începe o viață frumoasă, morală, urcându-se treptat spre culmile desăvârșirii.

Dar acest tip de fariseu, zugrăvit de sf. evangelist Luca, trăiește, din nenorocire, și'n zilele noastre sub masca creștinului cucernic. Ei sunt cei mai înverșunați dușmani ai împărăției lui Dumnezeu, trăind în marginita lor concepție de viață, care nu poate prinde măreția idealului evanghelic.

Oamenii de bine, luptătorii pentru sublimele idealuri ale omenirii din toate timpurile și locurile, au purtat cu vrednicie lupta dărză cu acești dușmani declarați ai progresului, sincerității și adevărului. Nu este fără de folos a asculta glasul câtorva mari spirite ale neamului omenesc, pentru a ne încredința pe deplin de înalta datorie, care ni-se impune, de a lupta cu aceeași vrednicie și noi cu acești dușmani neîmpăcați, cari — neavând bărbăția de a lupta deschis — duc războiul tainic dar neîntrerupt cu fii luminei.

(Urmează.)

O sărbare jubilară.

Un rar eveniment bisericesc s'a sărbătorit Duminică, în 22 Noembrie a. c., în comuna Sacul.

Implinind parohul Aurel Spătan din această comună, în 21 Noembrie, 40 ani de păstorire sufletească, comuna bisericească — în colaborare cu cea politică — a aranjat în onoarea Cucerniciei Sale o frumoasă sărbare

jubilară, la care, pe lângă credincioșii din loc, au participat: protopresbiterul tractual Dr. George Popovici, deputatul Dr. C. Cornean, primpretorul plășii Dr. Antoniu Balaci, dir. de bancă Isidor Tătariu, preoții din comunele vecine însoțiți de credincioși de ai lor, precum și prieteni și cunoscuți de-ai sărbătoritului.

Sărbătorirea s'a început cu rugăciunea de mulțumită, ce a avut loc după celebrarea sf. liturgii. A servit P. On. D. protopresbiter tractual, asistat de preotul jubilent și de preoții: E. Lăpăduș din Căvăran, capelanul prof. Dimitrie Soceneanțu, D. Lupea din Jena și S. Adam din Tincova.

Terminându-se rugăciunea de mulțumită, protopresbiterul tractual cu o cuvântare caracterizată de puterea-i oratorică a arătat poporenilor activitatea prestată de parohul lor într'un frumos șir de 40 ani. A arătat, cum prin conducerea pricepută și plină de râvnă către casa Domnului credincioșii, ascultând glasul păstorului lor, se simțesc azi mândri și fericiți, că în întreg tractul Lugojuului ei au acum cea mai frumoasă și cea mai împodobită biserică. Frumosul și modernul edificiu al școlii confesionale din loc e o dovadă eclatantă — zice P. On. D. protopresbiter — despre iubirea, ce a știut parohul din loc, în colaborare armonică cu învățătorul său dl. V. Tărianu, să însufle în parohienii săi față de așezămintele noastre culturale în timpuri grele și de crudă suferință, atunci, când pe lângă toate sforțările materiale, statul maghiar prin organele sale administrative, prin șicane și mizerii căută să ne nimicească școala națională. Rezultatul păstoririi rodnice și cu tact a sărbătoritului este și bunăstarea morală și materială de azi a acestei parohii. Căci dacă mai înainte cu 40 ani cearta dintre preot și învățător a desbinat poporul din această comună, azi cu bucurie se constată concordie și încredere și numai în chipul acesta se poate explica, că harnicii țărani de aici și-au mărit prin o sânguință de furnică ogoarele și locul de pășune cu aproape 1500 jugere pământ și au devenit singuri stăpâni peste întreg hotarul comunei. De încheiere, văzând șiroaiele de lacrimi, curgând ca o expresie de mulțumită, laudă pe păstorii pentru recunoștința manifestată într'un mod așa de solemn față de păstorul lor.

După serviciul divin oaspeții și parohienii au trecut cu toții în școala împodobită cu flori, unde jubilații a fost sărbătorit prin vorbiri. Întâiu a luat cuvântul și l-a felicitat dl. Dr. C. Cornean, deputatul locului. A vorbit apoi învățătorul V. Tărianu, care în numele comunei parohiale, al școalelor din loc și al „Cercului învățătorilor din despărțământul Sacul“, mulțumindu-i pentru activitatea desfășurată și ajutorul acordat și citind în traducere un raport secret — scos acum la lumină din arhivele preturei — făcut în anul 1895 de primpretorele ungure de pe vremuri, în care se atrage atenția factorilor conducători dela județ asupra unor naționaliști infocați, în fruntea cărora era și parohul A. Spătan. — ca elemente periculoase pentru statul maghiar, între aplauzele mulțimei, urându-i tot binele, îl roagă să îi sprijinească cu aceeași căldură românească

și pe mai departe. Il roagă apoi, ca să primească din partea „Băncii Poporale“ din Caransebeș, a comunei bisericești și politice din Sacul modestul cadou de 5000 Lei pentru înființarea unui fond bisericesc cu scop caritativ, pentru ai păstra neuitată amintirea.

Șirul vorbirilor îl încheie primarul din Sacul, dl. Nicolae Oprea, care în numele primăriei și al consiliului comunal, mulțumindu-i pentru prețiosul concurs acordat în decursul frumosului șir de ani la dezvoltarea comunei, îi oferă diplomă de membru de onoare al comunei.

Păr. Aurel Spătan, prin munca sa pastorală plină de zel creștinesc și încălzită de văpaia unui puternic sentiment național, a știut să-și asigure un loc de frunte între slujitorii altarului Domnului. Aprecieră din partea forurilor sale superioare nu a lipsit, căci deja în anul 1910 a fost distins cu brâu roșu, iar în anii trecuți a fost decorat cu „Coroana României“ în grad de ofițer și cu „Răspłata muncii pentru biserică cl. I.“. Inșă iubirea și recunoștința păstoriților săi, care s'a manifestat în mod atât de sincer la sărbătorirea de acum, este cea mai frumoasă dovadă, că luptă bună a luptat.

Ii urăm și noi încă mulți ani cu bine în viea Domnului!

Rap.

Apel

către prietenii și foștii elevi ai profesorului
ANTONIU SEQUENS.

Profesorul Antoniu Sequens a fost distins cu „Răspłata muncii“ cl. I. „Școala Bănățeană“ ține, ca să-și aducă și ea prinosul ei de recunoștință față de dascălul care a muncit 37 ani la catedră și care își are partea sa de merit la frumosul nume, pe care și-l-a câștigat Bănatul prin corurile sale. Dedicăm un număr în întregime compozitorului A. Sequens. Abonații noștri vor păstra ca o plăcută suveniră portretul lui, reprodus în corpul revistei. Cum inșă, în afară de abonații noștri, în șirul preoțimei se găsesc mulți foști elevi ai săi, am hotărât ca să tipărim un număr de exemplare și pentru cei neabonați (10 Lei exemplarul).

Apelăm deci către foști săi elevi, prietenii și admiratorii dănsului, ca să-și procure acest „Omăgiu lui Antoniu Sequens“ și să-l răspândească printre cunoscuții lor. Având în vedere, că pentru a nu îngreună editarea revistei, tipărim numai atâtea exemplare câte ni-se cer, trimițând tot odată și suma de 10 Lei la Administrația Școlii Bănățene. Venitul curat ce va rezulta din vânzarea acestor exemplare îl destinăm „Fondului Antoniu Sequens“. Suntem convingși, că gestul frumos al d-lui Sequens, care a contribuit la acest fond, destinat pentru ajutorarea elevilor cu aptitudini muzicale, cu suma de 10.000 Lei, va fi înțeles și luat ca exemplu înălțător.

Comande (indeosebi pentru cei dela oraș) se primesc și la Librăria Diecezană și la Cartea Bănătuului.

Red. și Adm. „Școlii Bănățene“.

Ș T I R I

Sf. Sinod. În conformitate cu noua lege de organizare unitară a bisericii ortodoxe, sesiunea ordinară a Sf. Sinod se va deschide la 15 Decembrie.

Cercul didactic Caransebeș va aranja și în iarna aceasta, ca și în anii trecuți, o serie de conferințe. Prima conferință se va ține Duminică, în 29 Noembrie a. c., la ora 11 a. m. în sala Cinematografului „Luna“ din loc. Va vorbi dl. Dr. Al. Borza, prof. la universitatea din Cluj, despre „Vieța pădurii“. Conferința va fi însoțită de proiecțiuni. Intrarea benevolă.

Definitivat în învățământul secundar. D-lui profesor Ion Gh. Costinescu (Lucian Costin) i-s'a conferit prin decret regal titlul de profesor titular definitivat în învățământul secundar al băieților din orașul Caransebeș pentru specialitatea: Geografia.

O faptă nobilă. Credinciosul nostru Pavel Moisa, măsar în Căpăt, fiind înzestrat dela bunul Dumnezeu cu un dar deosebit, a lucrat cu istețime pe seama nou ziditei biserici de acolo iconostasul și celalalt mobilă din biserică, pentru suma modestă de 32500 Lei, cu care sumă abia a acoperit prețul materialului folosit.

Pe acest credincios al nostru, vrednic de toată lauda, care a stors admirația tuturor, Dumnezeu să-l răsplătească pentru fapta sa nobilă.

POȘTA REDACȚIEI

Ortodoxul din Vărădia. Am citit și noi „constatări“ lui „Basilicos“ din „Țărâtimea“ și văicările lui N. B. din „Sionul Românesc“. Cu toate acestea trebuie să constatăm, că ținuța păr. protopresb. V. Musta și cea a preoților noștri a fost corectă și demnă.

N. B. și „Basilicos“, dacă-i mai slujește memoria, să-și aducă numai aminte de ultima vizitațiune canonică în Valea Cărașului a P. S. S. Episcopului Dr. V. Frențiu, când preoții noștri, fără excepțiune, și-au ținut de datorie să salute pe Arhipăstorul fraților lor de un sânge. Preoții și învățătorii noștri, în fruntea corurilor noastre ortodoxe, pretutindenea au ieșit întru întimplinarea P. S. Sale. Și în unele comune, unde numărul uniaților era dispărent, ai noștri au scos steagurile (praporii) din biserică ortodoxă și în stiharele acestei biserici au îmbrăcat pe copiii cei ce purtau sfeșnicile și răpizile întru întimplinarea Arhiereului.

Ba, dacă imi aduc bine aminte, la Ghêrliste preotul uniat era îmbrăcat în odăjdiile împrumutate dela biserică „schismatică“ și așa a primit pe Episcopul său.

Așa făceam noi pe vremuri, căci noi știam să ne facem „datoria dictată de regulele bunei cuviințe“.

Nu inșă așa frații uniați, cari în toamna anului trecut au ținut să demonstreze cu absența lor dela festivitățile pimirii P. S. Sale Episcopului nostru diecezan Iosif, că d. P. S. Sa a făcut vizitațiunea canonică în Valea Cărașului. Unde au fost atunci uniații — frații de un sânge — din Greovaș și Oravița? De ce n'au sunat clopotele dela biserică uniată din Oravița, căci cele dela biserică rom.-cat. sunau duios întru întimplinarea Arhiereului ortodox. Unde a fost preotul uniat din Greovaș și protopopul uniat din Oravița, cari au ținut să strălucească cu absența lor? Oare protopopul S. Poșiaru atunci a trebuit să-și facă plimbarea, în văzul convoiului ce însoția pe P. S. Sa, pentru ca demonstrarea Sfinției Sale să fie cu atât mai bătătoare la ochi? Preoții și credincioșii celorlalte confesiuni au știut să-și facă „datoria dictată de regulele bunei cuviințe“ și s'au

prezentat și la recepții, numai frații de un sânge și preoții lor nu și-au adus aminte, că au această datorie, pe care însă ei o pretind dela noi.

Acestea sunt motivele, pentru cari ne vedem îndemnați să aprobăm ținuta protopopului V. Musta și a preoților noștri, cu ocaziunea vizitațiunii canonice a P. S. S. Episcopului Al. Nicolescu. Ținuta preoților noștri a fost demnă, căci au replătit fraților uniati împrumutul cu aceeași monedă.

Preoții noștri știu să-și facă „datoria dictată de regulile bunei cuviințe” față de toți Arhieriei, cari vin „întru numele Domnului”. De aceea preoții noștri au ținut să întimpine și pe P. S. S. Administratorul apostolic din Oravița. Protopopul uniat din Oravița nu l-a întimpinat însă din „datoria dictată de de regulile bunei cuviințe”, ci mai mult a voit să demonstreze cu aceasta, că uniati sunt mai aproape de romano-catolicii unguri și germani, cu cari — la nevoie — fac și cauză comună, considerându-se „minoritate confesională”.

Dal așa este. Frații uniati sunt mai aproape de străinii minoritari, decât de frații lor de un sânge ortodocși. În acest spirit sunt crescuți. Așa au învățat dela Episcopii lor, cari în catedrala încoronării dela Alba-Iulia n'au intrat, pentru că îi opresc dispozițiile canonice, dar sunt gata să intre în cutare „biserica schismatică”, dacă interesele lor proselitistice reclamă aceasta.

Pe „Basilicos” și pe N. B. nu-i doare neparticiparea preoților ortodocși la solemnitățile primirei Episcopului uniat. Ci îi doare altceva: Prin abținerea ortodocșilor dela aceste festivități, P. S. Sa Episcopul Al. Nicolescu a avut ocaziune să se convingă din nou despre adevărul crud, că uniati abia există în Banat.

Nr. 390/exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881: și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin această publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 3343/1924, efectuându-se execuțiunea la 14 Octomvrie 1925 în favorul următorului Ludovic Breit și fiul reprez. prin avocatul Dr. Ernest Hălle contra următorului pentru suma de 44309 Lei — bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au pretuit în 65650 Lei — bani și anume: Diferite mobile de casa, prăvălie etc. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3343/7 — 1924 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 44309 Lei — bani capital, cu 6% interes din 20 August 1924 și spesele de 9898 Lei 20 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 28-lea Noemvrie 1925 la orele 3 p. m. în comuna Mărul la locuința executorului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supra-cuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora. Caransebeș, la 12-lea Nov. 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

AVIZ!

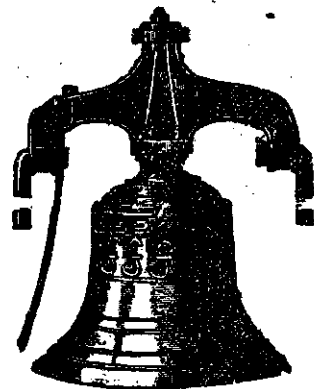
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.”

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teasuri pentru ceară (*Waxspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**

pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte eftine.

NOU!..**NOU!..**

In editura Tipografiei
și Librăriei Diece-
zane a apărut:

Cartea de Rugăcini

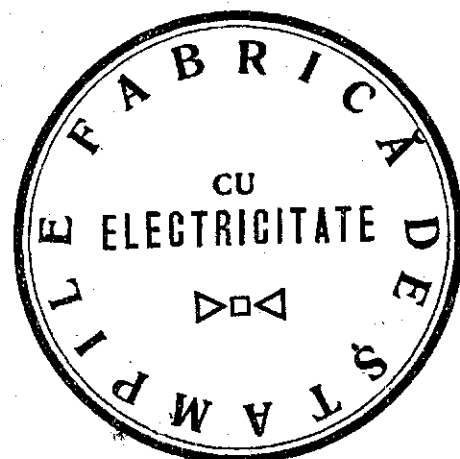
de
Dr. PETRU BARBU
în ediția V-a.
Prețul broșat Lei 20.

Tip. și Librăria Diecezană

ANUNȚ!**ANUNȚ!**

Am onoare a aduce la cunoștința
Onor Public, că pe lângă LEGĂTORIA
DE CĂRȚI (Compactorie) modern in-
stalată, cu data de 1 Noemvrie a. c.
pun în funcțiune

SERVICIU PROMPT

PREȚURI MODESTE

unde se primesc spre executare orice fel de
ștampile, cât și orice lucrare atingătoare de
această branșă.

Cu stimă:
LIVIU N. CRAINIC
compactor, Caransebeș.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confec-
ționează reverenți pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fașon.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.

AVIZ!**AVIZ!**

Se aduce la cunoștința tutu-
ror, că STATUTUL ORGANIC
este epuizat, deci nici o co-
mandă nu se poate efectua.

Tip. și Librăria Diecezană
Caransebeș.